

Bijbelstudie Centrum studie, verdeeld in delen met als onderwerp:
Een verhandeling over enige der acht wereldcrisissen
(deel 03-22)

Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze uitgebreide studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeert u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

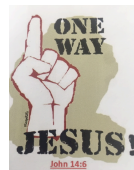
Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

***alléén de Bijbel laten spreken
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen***

2 Tim. 4:2-4 ***“verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtsels keren”***.

Bijbelstudie Centrum studie, verdeeld in delen met als onderwerp:
Een verhandeling over enige der acht wereldcrisissen
(deel 03-22)

Er is dus een gebied boven de aarde, een gebied op de aarde en er is een gebied onder de aarde. En allen die daar zijn zullen hun knieën moeten buigen, ook satan zal zich in het stof moeten buigen. Maar verzoend worden alleen zij, die op de aarde en in de hemelen zijn en onder één Hoofd samengebonden worden in de volheid der tijden, die gaan komen.

Dat dus de aarde een strategisch punt is, komt ook uit in het volgende in **Hand. 7:49**, wat een aanhaling is uit de profeet Jesaja. *“De hemel is Mij ten troon, en de aarde een voetbank mijner voeten”*. De aarde is dus de voetbank van Gods voeten, wat een aanhaling is van **Jes. 66:1** *“Zo zegt de Here: De hemel is mijn troon en de aarde de voetbank mijner voeten”*. En wat Jezus nadrukkelijk heeft betuigd in **Matt. 5:34-35** *“Maar Ik zeg u, in het geheel niet te zweren: bij de hemel niet, omdat hij de troon van God is; bij de aarde niet, omdat zij de voetbank zijner voeten is”*.

En dat heeft tot gevolg twee geweldige betekenissen. Wij gaan eerst de eerste bekijken. Wat bedoelt de Schrift met het zinnebeeld van *“de voetbank Zijner voeten”*. De Schrift verklaart zich zelf. En daarom lezen wij **Ps. 110**. Het is die bekende Psalm van de Grote Priesterkoning naar de ordening van Melchizédek. Die grote Priesterkoning is immers Jezus, de Uitvoerder van Gods raad en Gods wonderbaar plan.

Daarom heeft Hij ook Zelf die aarde eerst gegrondvest, heeft Hij Zelf de Hoeksteen gelegd en is ook Zelf die Hoeksteen geworden. Een wonderbare Heer hebben wij!

En nu staat er in **vers 1-2** van **Ps. 110** *“Aldus luidt het woord des Heren (God) tot mijn Here (Jezus): Zet u aan mijn rechterhand, totdat Ik uw vijanden gelegd heb als een voetbank voor uw voeten. De Here strekt van Sion uw machtige scepter uit: heers te midden van uw vijanden”*.

Hier zien wij de eerste betekenis van de voetbank. De voetbank is de plaats, waar al Zijn vijanden neergelegd worden. Dat betekent dus, dat alle schepselen in de hemelen en op de aarde voor God en voor Jezus op de aarde zich moeten buigen en neerknielen. Dat is Zijn voetbank.

En daar is de plaats, waar degenen die vrijwillig voor Hem neerknielen, voor eeuwig behouden worden en in het Rijk ingaan. Dus een plaats krijgen of in de hemel of op de aarde. De Gemeente krijgt een plaats in de hemel en Israël straks op de aarde. Maar ook al Zijn vijanden en ook de duivel moeten knielen hier op de aarde voor Hem, voor Zijn voetbank en gaan dan ten onder. Ziet u, dat de aarde dus een strategisch punt is. Daarom staat Golgotha daar.

Hierbij wil ik u nog enige bijzonderheden vermelden. Dit wonderbare Woord uit **Psalm 110**, dat de aarde de voetbank Zijner voeten is, komt precies zeven maal in de Schrift voor. En wij weten, dat het getal zeven behoort bij deze aarde, want als het tot de acht komt, dan is er een nieuwe aarde en zijn er geen vijanden meer. Maar zeven maal zal er een crisis ontstaan, waarbij de vijanden moeten buigen en God Overwinnaar is.

De zeven plaatsen, waar gezegd wordt dat de aarde de voetbank Zijner voeten is, zijn:
Ps. 110:1; Hand. 2:35; Matt. 22:44; Marc. 12:36; Luc. 20:43; Hebr. 1:13 en Hebr. 10:13.

En nu moet u opletten: het komt zeven maal in de Schrift voor en op al die zeven plaatsen staat het in verbinding in de eerste plaats met Israël en pas in de tweede plaats met de Gemeente. Israël is dus heel bijzonder bij die voetbank van God betrokken, meer nog dan de Gemeente.

Want Israël is immers het gerichtsvolk Gods; maar in de Gemeente wordt geopenbaard wat Gods genade en liefde vermag. Maar in Israël komt Gods heiligheid en recht bijzonder naar voren, daarom zijn zij de ontvangers en de draggers van de wet Gods.

En de voetbank is er immers, opdat de vijanden daar zullen moeten buigen. Israël heeft ook een aardse roeping, in tegenstelling tot de Gemeente, die een hemelse roeping heeft. Daarom is Israël ook het voetbank volk.

En nu gaan wij begrijpen, waarom Israël zo vertrapt wordt in deze wereld. Dat is heel reëel en dat staat ook in de Schrift, want Israël heeft immers ook als erfdeel gekregen de plaats waar de hoeksteen van de aarde ligt: Jeruzalem, de Tempel en Golgotha.

Daar zal ook straks de Troon opgericht worden. U behoort toch niet tot degenen, die ook nu nog op Israël trappen? Weet dan wat u doet! Want u trapt op Gods volk, daar het Gods voetbank en ook Gods oogappel is. God weet wel, dat Israël nog in zonden ligt en verhard is, maar God komt met Zijn volk wel klaar. Laten we echter onze hand maar in eigen boezem steken.

God kent wie de Zijnen zijn. En Israël wordt straks heerlijk opgericht als Zijn voetbank en daar zullen alle vijanden voor die voetbank moeten buigen. Daar worden alle heidense machten, maar ook alle gevallen engelen vernederd en in het stof gelegd voor Hem, die strak op die voetbank plaats neemt. En dat is Jezus, de Christus der Schriften.

Israël is dus in ruimere zin de voetbank Zijner voeten, in engere zin is dat Jeruzalem en in de allerengste zin is dat het Heilige der Heiligen van de Tempel, waar God Zijn Troon heeft. Dat vinden wij in **1 Kron. 28:2** ***“Toen stond koning David op en zeide: Hoort mij aan, mijn broeders en mijn volk. Ik zelf had het voornemen, een huis der rust te bouwen voor de ark van het verbond des Heren en voor de voetbank van onze God; ik heb de bouw dan ook voorbereid”.***

De voetbank is daar, waar de Ark in de Tempel staat. Zoals het volk Israël en de volkeren daar straks hun knieën zullen moeten buigen in de herrezen Tempel, zo zullen wij allen in de geest nu voor Hem vrijwillig moeten buigen. Ook de duivel met zijn gevallen engelen en iedere zondaar, die zich verhardt, zullen eens daar waar Jezus gekruisigd werd en waar Hij straks ook Zijn voeten neer zal zetten, hun leven moeten afleggen aan de voeten van Jezus. Maar dan gaan deze naar de plaats onder de aarde. Zalig, die dit vrijwillig doen uit liefde voor Jezus, die Zijn leven voor ons gaf.

Wij zeggen zo gemakkelijk: *“wij geven ons hart en leven aan Jezus”*, maar leven toch ons oude eigen leventje voort. Ook zingen wij zo gemakkelijk: *“aan uw voeten Heer, leg ik mijn leven neer, ik sterf en leef en lijd, voor U, gekuist voor mij”*. Maar eens zullen wij daar verantwoording voor moeten afleggen, of wij dit werkelijk gedaan hebben.

Er is nog een andere Schriftplaats, waar wij zullen zien, hoe het Heilige der Heiligen in de Tempel, de voetbank Zijner voeten is. In **Ps. 132:7** vinden wij ***“Laten wij zijn woning binnengaan*** (dat is straks de Tempel als Zijn paleis, wanneer Hij Koning zal zijn), ***laten wij ons nederbuigen voor zijn voetbank”***.

Ziet u, waar de voetbank is van God? En nu begrijpen wij, dat, als de aarde de voetbank van Zijn voeten is en Israël het voetbankvolk, omdat de Tempel in het bijzonder de plaats van Zijn voetbank zal zijn en daar de Troon verrijzen zal, dan begrijpen wij wel, dat de onttroning van al de vijanden, die zich niet vrijwillig willen buigen, pas kan komen, als Jezus de rechterhand van Zijn Vader verlaten heeft en teruggekeerd is naar de aarde.

Maar dit kan niet eerder gebeuren, dan voordat Israël als voetbank daar aanwezig zal zijn. Daarom moet Israël eerst terugkeren naar die plaatst. God zegt immers: ***“Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gelegd heb als een voetbank aan Uw voeten”***. En dit tijd gaan komen.

Nu is het nog de dage der genade, maar die spoedt ten einde en de dag van het gericht gaat aanbreken. Daarom zien wij nu reeds Israël als voetbankvolk terugkeren naar de plaats, waar de voetbank zal opgericht gaan worden. Maar dan zien wij ook, dat de Tempel hersteld moet worden.

En dan is de oproep voor het heden der genade nog: ***“Kust nu Zijn voeten, voordat Hij gaat toornen”***. Want wee degenen, die zich straks zullen moeten buigen, als de Heer als Koning en Rechter met Zijn Gemeente zal komen op aarde.

Wij lezen daar ook van in **Psalms 99:1-5** ***“De Here is Koning. Dat de volken beven.*** (dan gaan zij niet beven door aardbevingen, maar beven voor Hem, die zij bespot hebben) ***Hij troont op de cherubs, de aarde***

siddere. De Here is groot in Sion, Hij is verheven boven alle volken. Dat zij uw grote en geduchte naam loven; heilig is Hij. Want de sterkte des Konings heeft het recht lief (nu gaat Gods genade gelden inplaats van het recht; aan het recht wordt wel voldaan, maar op een wondere wijze. Maar straks zal het recht alleen gelden, als Hij Koning is). *Gij hebt rechtmatigheid gevestigd, recht en gerechtigheid hebt Gij in Jakob gedaan.* (Gods wijsheid spreekt hier van Jacob, want als daar "Israël" stond, dan zou het een treurige zaak zijn, want dan zou van Israël niets overblijven. Want het tegenwoordige Israël is geen Israël, maar nog altijd Jacob. Maar God heeft Jacob lief en maakt van Jacob Israël. De Pniëlnacht voor Jacob gaat komen). *Verhoogt de Here, onze God, buigt u neder voor de voetbank zijner voeten; heilig is Hij*".

Ja, dan gaat Israël zich buigen voor de voetbank Zijner voeten en die voetbank wordt opgericht, als Jezus op aarde komt voor Israël.

Nog op één ding wil ik u ter inleiding wijze: wij weten, dat dit gezegende Koningschap, dat straks aanbreekt als Jezus met de Zijnen wederkomt en Hij het Koninkrijk onder Israël zal oprichten ook over de volkeren en Hij dan ook de voetbank opgericht zal hebben. Waar zich alles voor Hem moet buigen, wonderbaar afgeschaduwde werd door Salomo.

Want Salomo is immers het type van Jezus in Zijn wederkomt als de Vredekonink, terwijl David het type is van Jezus in Zijn vernedering in Zijn strijd. Want zoals David met Goliath moest vechten en overwon, zo heeft Jezus met de vijand, dat dan gevochten ter overwinning voor Zijn volk.

En nu lezen wij van Salomo in **2 Kron. 9:17-19** *"Voorts maakte de koning een grote ivoren troon, die hij overtrok met gelouterd goud. De troon had zes treden, een gouden voetbank, die aan de troon bevestigd was* (die vormde dus één geheel met de troon), *en aan weerszijden van de zitplaats leuningen; twee leeuwen stonden naast de leuningen en twaalf leeuwen stonden aan weerszijden op de zes treden; nooit was zo iets voor enig koninkrijk gemaakt*".

Er wren zes treden, die naar de troon leidden en de zevende was de voetbank. Zes gerichten gaat de wereld door en de zevende trede is de voetbank van de troon, het Koninkrijk. Van de zes treden is Golgotha en de zesde crisis, de laatste. Daar heeft Jezus Zijn vijanden overwonnen en daarom is de zevende trede de voetbank van goud.

Want goud is het beeld van de heerlijkheid Gods en daarom is Zijn voetbank, ook een voetbank van recht en gerechtigheid. Daarvan profeteert ook **Psalm 72**. Hij zal de geringen met gerechtigheid richten en zal voor de zwakken bijzonder genadig zijn; maar alleen voor hen, die onwillig zijn zal Hij als met een ijzeren scepter stukslaan.

Wat de tijd betreft, zijn wij de zesde trede, Golgotha, gepaseerd en staan vlak voor de voetbank. Zijn er nog, die moeten leren buigen voor die voetbank, dan is het hoog tijd, want nu is het nog genadetijd.

Al heeft men ook dikwijls gezongen *"Jezus is Heer"* en met de mond dat beleden, maar nooit gedaan wat Hij zegt, dan staan zij er niet best voor en moeten nu nog leren buigen. Maar als wij nu de Zijnen al zijn, dan hebben wij al gebogen en dan komen wij met Hem in glorie en zullen wij met Hem koningen, priesters, maar ook rechters zijn.

Daarna zegt Paulus in **1 Col. 6:2** *"Of weet gij niet, dat de heiligen de wereld zullen oordelen"*? En in vers 3 staat *"Weet gij niet, dat wij over engelen oordelen zullen"*? En dat gebeurt bij de oprichting van Zijn Koninkrijk. Zullen wij dan met Hem in de troon zitten? Jezus belooft het in **Openb. 3:21** *"Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon"*. Deze overwinning heeft Hij ons aangebracht op Golgotha en door Zijn opstanding (wedergeboorte).

Maar in **Openb. 3:19** staat *"Allen, die Ik liefheb, bestraf Ik en tuchtig Ik; wees dan ijverig en bekeer u"*. Dit is de laatste oproep aan hen, die zich naar de Naam van Jezus noemen, opdat het niet blijft bij mondbelijden, maar met heel het hart en in waarheid.

Bijbelstudie Centrum studie, verdeeld in delen met als onderwerp:
Een verhandeling over enige der acht wereldcrisissen
(deel 03-22)

In **Psalm 110** hebben wij al gelezen, hoe David profeteert over die Priesterkoning naar de ordening van Melchizédek, dat zijn volle vervulling krijgt, als Jezus straks op aarde wederkomt. En dat laat ook de Heilige Geest door de mond van Petrus citeren in **Hand. 2:32-36** *“Deze Jezus heeft God opgewekt, waarvan wij allen getuigen zijn. Nu Hij dan door de rechterhand Gods verhoogd is en de belofte des heiligen Geestes van de Vader ontvangen heeft, heeft Hij dit uitgestort, wat gij en ziet en hoort. Want David is niet opgevaren naar de hemelen, maar hij zegt zelf: De Here heeft gezegd tot mijn Here: Zet U aan mijn rechterhand, totdat Ik uw vijanden gemaakt heb tot een voetbank voor uw voeten. (Ps. 110) Dus moet ook het ganse huis Israëls zeker weten, dat God Hem èn tot Here èn tot Christus gemaakt heeft, deze Jezus, die gij gekruisigd hebt”*.

Wij zien uit dit woord, hoe de Heilige Geest hier opmerkzaam maakt, dat Jezus zolang aan de rechterhand van de Vader zit, totdat dat ogenblik komt, dat Hij Zijn vijanden zal leggen tot een voetbank Zijner voeten.

Hoe dat vervuld wordt, vinden wij in **1 Cor 15:22-24** *“Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden. Maar ieder in zijn eigen rangorde: Christus als eersteling, vervolgens die van Christus zijn bij zijn komst (op de wolken des hemels de Here tegemoet); daarna het einde (dat wil zeggen na het Duizendjarig Rijk), wanneer Hij het koningschap aan God de Vader overdraagt (en nu komt het, waar het om gaat), wanneer Hij alle heerschappij, alle macht en kracht onttroond zal hebben”*.

Wij zien dus, dat Jezus straks eerst komt om de Zijnen bij Zich te vergaderen en daarna komt Hij op aarde als Koning en Rechter en dan wordt die voetbank opgericht. En in deze periode van het Duizendjarig Rijk tot aan het einde daarvan zal Hij alle heerschappij, alle macht en kracht onttroenen.

En wanneer Hij dit gedaan zal hebben tijdens Zijn Koningschap, dan geeft Hij het Koningschap over aan God de Vader. **Vers 25** zegt dan *“Want Hij moet als Koning heersen, totdat Hij al zijn vijanden onder zijn voeten gelegd heeft*. En in **vers 26** lezen wij *“De laatste vijand, die onttroond wordt, is de dood”*.

En dat staat ook in **Openbaring 20**, waarin wij lezen, hoe satan zelf en zijn hele engelenmacht in de poel des vuur geworpen worden en alle doden, die nog in het dodenrijk zijn, zullen opstaan (de tweede opstanding) en voor de grote witte troon geoordeeld zullen worden door Jezus en de Zijnen.

Tot zover, volgende week gaan wij hiermee verder.

Gods Zegen toegewenst,
Het Bijbelstudie Centrum.